

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 821

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 11 noiembrie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 455 din 16 septembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (4) și art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	2-5	2.096. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind modalitatea de raportare periodică a derulării operațiunilor de comerț exterior cu produse militare supuse controlului prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/1999 privind regimul de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare.....	8-9
Decizia nr. 464 din 23 septembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora....	5-7	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.017. — Ordin al ministrului delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii, mediul de afaceri și turism privind modificarea Procedurii de implementare a Programului UNCTAD/EMPRETEC România pentru sprijinirea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, aprobată prin Ordinul ministrului delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii, mediul de afaceri și turism nr. 942/2014.....	7	115. — Ordin pentru aprobarea Regulilor privind decontarea lunară a obligațiilor de plată în piața de echilibrare și a dezechilibrelor părților responsabile cu echilibrarea	10-12
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE			
		Decizia nr. 4 din 29 septembrie 2014 (Completul competent să judece recursul în interesul legii)	12-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 455**

din 16 septembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (4) și art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochișu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. (3) coroborat cu art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă și art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de S.C. „Enel Energie Muntenia” — S.A. din București în Dosarul nr. 24.538/300/2013 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 390D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 407D/2014 și nr. 408D/2014 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 167 alin. (3) coroborat cu art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă și, în subsidiar, art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de S.C. „Enel Energie” — S.A. din București în dosarele nr. 27.186/212/2013 și nr. 32.253/212/2013 ale Judecătoriei Constanța — Secția civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

7. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 407D/2014 și nr. 408D/2014 la Dosarul nr. 390D/2014, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 364 din 25 iunie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin încheierea din 31 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 24.538/300/2013, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. (3)**

coroborat cu art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă și art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de S.C. „Enel Energie Muntenia” — S.A. din București într-o cauză având ca obiect pretenții, respectiv o ordonanță de plată.

10. Prin încheierile din 19 martie 2014, pronunțate în dosarele nr. 27.186/212/2013 și nr. 32.253/212/2013, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. (3) coroborat cu art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă și, în subsidiar, art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de S.C. „Enel Energie” — S.A. din București în cauze având ca obiect pretenții, respectiv obligarea la plata unor sume reprezentând contravaloarea energiei electrice, a penalităților de întârziere, precum și a taxei de deconectare și demontare contor.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarele acesteia susțin că prevederile criticate sunt contrare drepturilor și intereselor ambelor părți din proces, întrucât, pe de o parte, reclamantul care promovează acțiunea pentru recuperarea creanței nu are certitudinea recuperării acesteia și a cheltuielilor de judecată constând în taxa de timbru și onorariul curatorului, iar, pe de altă parte, pârâtul debitor este obligat, în situația în care cade în pretenții, să plătească pentru realizarea unor apărări pentru care nu și-a dat consimțământul și care pot fi contrare intereselor acestuia.

12. Astfel, arată că prevederile art. 167 din Codul de procedură civilă, cu excepția alin. (3), garantează, fără discriminare, dreptul la apărare și la un proces echitabil, atât al debitorului, cât și al creditorului, într-un termen rezonabil. Sub pretextul respectării de către stat a obligației de a asigura cetățenilor dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil, prin prevederile criticate, legiuitorul a înțeles să transfere responsabilitatea statului în sarcina reclamantului creditor. De asemenea, sub pretextul dreptului la un proces echitabil și al interzicerii abuzului de drept, se încalcă accesul liber la justiție și este restrânsă exercitarea unor drepturi și libertăți ale părților în litigiu.

13. Legiuitorul, prin introducerea în Codul de procedură civilă și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 a prevederilor atacate, intervine în favoarea uneia dintre părți — debitorul obligației contractuale, obstrucționând accesul la justiție al celeilalte părți — creditorul — și restrângând acestuia exercitarea drepturilor rezultând dintr-un raport juridic. Partea care a promovat acțiunea — creditorul/reclamantul — și are interes în continuarea procesului trebuie să plătească pentru apărarea părții adverse — debitorul/pârâtul care, deși legal citat prin publicitate, nu s-a prezentat în instanță și nu a formulat apărări, nici nu a dovedit că are dreptul să beneficieze de un curator numit de instanță și, pe lângă faptul că i-a produs creditorului un prejudiciu, beneficiază de apărările unui avocat plătit din chiar fondurile creditorului.

14. Statul transferă responsabilitatea asigurării fondurilor pentru plata curatorului special, asupra părților în litigiu, plată care, odată efectuată, nu mai poate fi recuperată de partea care cade în pretenții, fie că este vorba de reclamantă, fie de pârâtă.

Or, legiuitorului nu a avut în vedere drepturile și interesele creditorului, care, deși are interes în continuarea procesului, nu dispune de fonduri să plătească onorariul pentru curator.

15. De asemenea susțin că sunt lezate drepturile și interesele debitorului, care, în situația în care este solvabil, va trebui să plătească pentru apărări pe care le putea face singur sau putea negocia cu apărătorul ales cuantumul onorariului. În plus, este obligat și la plata cheltuielilor cu executarea silită, cheltuieli care, în unele cazuri, depășesc valoarea debitului și pe care le putea evita, dacă nu există prevederea legală atacată.

16. Numirea unui apărător pentru debitorul legal citat prin publicitate este nelegală și abuzivă prin punerea în sarcina creditorului a plății curatorului, de vreme ce acesta a învederat și a dovedit că a făcut toate demersurile necesare aflării noului sediu/domiciliu al debitorului, respectiv a înaintat adresă în acest sens către autoritățile statului cu atribuții de furnizare de date ale persoanelor fizice/persoane juridice, dar nu a putut afla adresa actuală a debitorului. Pentru îndeplinirea procedurii de citare cu debitorul se apreciază ca fiind suficientă punerea în sarcina creditorului a cheltuielilor pentru citarea prin publicitate în Monitorul Oficial sau într-un ziar central de largă răspândire.

17. În situația în care partea interesată citează cealaltă parte prin publicitate, cu rea-credință, își asumă riscul exercitării acțiunii sale, respectiv își asumă riscul de a fi obligată la plata cheltuielilor de judecată, amenzi și alte sancțiuni prevăzute de lege. Autoarea excepției de neconstituționalitate face referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Decizia din 10 aprilie 2003, pronunțată în Cauza *Nunes Dias împotriva Portugaliei*.

18. În continuare se consideră că, în realitate, curatorii speciali numiți de instanță sunt aceia cărora le profită dispozițiile textelor atacate. Aceștia sunt cei care își încasează onorariul pentru activitatea desfășurată, fie din fondurile părților în litigiu, care au fost ținute de dispoziții neconstituționale să plătească unorii mult prea mult, fie din fondul bugetului statului. Se apreciază, astfel, că numirea curatorului special în spețele prezentate și similare favorizează o anumită categorie profesională, aceea a avocaților baroului.

19. În ceea ce privește dreptul la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, se apreciază că și acesta este încălcat prin tergiversarea procesului de către curatorul special al cărui interes principal este justificarea unui onorariu mai mare. Această tergiversare este în defavoarea creditorului în situația obținerii unui titlu executoriu, întrucât în timpul procesului și până la punerea în executare silită poate interveni starea de insolabilitate și radierea de la Registrul Comerțului a debitorului persoană juridică, iar în cazul persoanelor fizice poate interveni decesul. Toate aceste consecințe se răsfrâng asupra patrimoniului creditorului, care este sancționat pentru că a fost de bună-credință în raportul juridic dedus judecătii.

20. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă** consideră că prevederile criticate respectă dispozițiile constituționale invocate de creditoare. În acest sens arată că prevederile art. 95 din Codul de procedură civilă din 1865, potrivit cărora când reclamantul învederează că, deși a făcut tot ce i-a stat în putință, nu a izbutit să afle domiciliul pârâtului, iar președintele instanței va dispune citarea prin publicitate, s-au aplicat deopotrivă și persoanelor fizice și persoanelor juridice, în vederea asigurării dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din Convenție. Formele concrete în care citarea prin publicitate se obiectiva erau: citarea pârâtului la ușa instanței, iar în cazul în care instanța aprecia necesar, publicarea citației în Monitorul Oficial al României sau într-un ziar de largă răspândire. Noua reglementare, respectiv art. 167 din noul Cod de procedură civilă, a adus elemente de noutate, pe lângă cele menționate anterior, și următoarele modalități cumulative și obligatorii de citare: citarea pe portalul instanței de judecată competente, citarea la ultimul domiciliu cunoscut și numirea unui curator dintre avocații baroului.

21. Menționează că practica actuală a instanțelor de judecată tinde să contureze două opinii în privința citării prin publicitate a persoanei juridice, prima care este majoritară, respectiv faptul că citarea prin publicitate se aplică exclusiv persoanei fizice, iar nu și celei juridice, întrucât, în lipsa mențiunilor prevăzute la art. 229 din Codul civil, stabilirea sau schimbarea denumirii și a sediului nu va putea fi opusă altor persoane, prevederi care vizează exclusiv inopozabilitatea schimbării sediului persoanei juridice în lipsa menționării în registrele de publicitate sau de evidență prevăzute de lege. O altă opinie este în sensul aplicării prevederilor legale criticate și persoanelor juridice.

22. Cu privire la constituționalitatea prevederilor criticate în speța de față, instanța reține, în primul rând, că, astfel cum s-a statuat de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, dreptul de acces la justiție poate face obiectul unor limitări, care sunt implicit permise, deoarece acest drept necesită, prin însăși natura sa, o reglementare din partea statelor, care poate să varieze în timp și spațiu, în funcție de nevoile și resursele de care dispune comunitatea. Opțiunea legiuitorului pentru o protecție sporită a dreptului la apărare ca și componentă a dreptului la un proces echitabil nu contravine liberului acces la justiție, întrucât aspecte precum lipsa unor fonduri sau eventualitatea nerecuperării cheltuielilor judiciare sunt inerente demarării demersului judiciar, fiind comune într-o anumită măsură procesului civil și procesului penal. Astfel, îndatorirea legiuitorului de a reglementa modalitatea concretă de apărare a drepturilor fundamentale nu presupune ca în sarcina statului să existe obligația de efectuare în concret și în fiecare cauză a tuturor demersurilor procesuale necesare în vederea garantării dreptului la apărare, cu exonerarea de orice obligație a participanților la proces.

23. **Judecătoria Constanța — Secția civilă** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care arată că, în ceea ce privește competența recunoscută instanței, potrivit art. 167 din noul Cod de procedură civilă, de a numi un curator în vederea reprezentării intereselor pârâtului, în situația în care domiciliul acestuia nu este cunoscut, acesta este un corolar firesc și necesar al investiției sale cu soluționarea cauzei pe care este ținută să o finalizeze printr-o hotărâre legală și temeinică, cu respectarea dreptului constituțional la apărare. Dincolo de rațiunile care impun și justifică o atare prerogativă, consacarea ei nu relevă însă niciun fine de neconstituționalitate.

24. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

25. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

26. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

27. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 58 alin. (4) și art. 167 alin. (3) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă: „(4) Remunerarea provizorie a curatorului astfel numit se fixează de instanță, prin încheiere, stabilindu-se totodată și modalitatea de plată. La cererea curatorului, odată cu încredințarea calității sale, ținându-se seama de activitatea desfășurată, remunerația va putea fi majorată.”;

— Art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă: „Odată cu încuviințarea citării prin publicitate, instanța va numi un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor pârâtului.”;

— Art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013: „(1) Avansarea remunerației curatorului special numit de instanță în condițiile art. 58 și 167 din Codul de procedură civilă este în sarcina persoanei ale cărei interese sunt ocrotite prin numirea curatorului.

(2) Instanța poate stabili, prin încheierea prevăzută de art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, ca avansarea remunerației curatorului să se facă de cealaltă parte, când o asemenea măsură este în interesul continuării procesului.

(3) Sumele avansate cu titlu de remunerație a curatorului special se includ în cheltuielile de judecată și vor fi puse în sarcina părții care pierde procesul.”

28. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea sunt invocate prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 17 referitor la interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

29. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, pentru motivele ce se vor arăta în continuare.

30. Prevederile criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, sens în care este Decizia nr. 364 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 22 iulie 2014, și Decizia nr. 377 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 693 din 23 septembrie 2014, prin care instanța de contencios constituțional a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

31. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că instituția curatorului special a fost reglementată în art. 44 din Codul de procedură civilă din 1865, cu rolul de a preveni și înlătura anumite abuzuri ce ar fi putut apărea în exercitarea drepturilor procesuale ale persoanelor prevăzute de aceste dispoziții. Astfel, în caz de urgență, dacă persoana fizică lipsită de capacitatea de exercițiu a drepturilor civile nu avea reprezentant legal, instanța, la cererea părții interesate, putea numi un curator special, care să o reprezinte până la numirea reprezentantului legal, potrivit legii. De asemenea, instanța putea numi un curator special în caz de conflict de interese între reprezentant și cel reprezentat sau când o persoană juridică, chemată să stea în judecată, nu avea reprezentant legal. Aceste dispoziții se aplicau, în mod corespunzător, și persoanelor cu capacitate de exercițiu restrânsă, iar numirea acestor curatori se făcea de instanța competentă să hotărască asupra cererii de chemare în judecată.

32. Prin Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, a fost extinsă instituția curatei speciale. Potrivit art. 58 alin. (1), „În caz de urgență, dacă persoana fizică lipsită de capacitatea de exercițiu a drepturilor civile nu are reprezentant legal, instanța, la cererea părții interesate, va numi un curator special, care să o reprezinte până la numirea reprezentantului legal, potrivit legii. De asemenea, instanța va numi un curator special în caz de conflict de interese între reprezentantul legal și cel reprezentat sau când o persoană juridică ori o entitate dintre cele prevăzute la art. 56 alin. (2), chemată să stea în judecată,

nu are reprezentant.” În virtutea art. 58 alin. (3), „Numirea acestor curatori se va face de instanța care judecă procesul, dintre avocații anume desemnați în acest scop de barou pentru fiecare instanță judecătorească. Curatorul special are toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru reprezentantul legal.”

33. Este evident că această instituție, astfel cum este legiferată în Codul de procedură civilă, este menită să dea eficiență art. 24 din Constituție, dreptul la apărare fiind asigurat în plenitudinea sa. Astfel, această instituție vine să protejeze interesele celor chemați în judecată și care nu au capacitatea de exercițiu a drepturilor civile, intrând în această categorie nu numai minorii și interzișii — persoane fizice, ci și persoanele juridice ori entitățile prevăzute la art. 56 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

34. Potrivit art. 167 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în situația în care reclamantul învederează, motivat, că, deși a făcut tot ce i-a stat în putință, nu a reușit să afle domiciliul pârâtului sau un alt loc unde ar putea fi citat potrivit legii, instanța va putea încuviința citarea acestuia prin publicitate. Ca atare, citarea prin publicitate nu are loc **de plano**, ci este o acțiune subsecventă demersurilor nereușite efectuate în sensul aflării domiciliului pârâtului sau a unui alt loc unde ar putea fi citat potrivit legii.

35. Într-o astfel de situație, instanța va putea încuviința, potrivit art. 167 alin. (1) din Codul de procedură civilă, citarea pârâtului prin publicitate, rămânând, așadar, la aprecierea instanței dacă recurge la această posibilitate. Însă, în cazul în care instanța încuviințează citarea părții pârâte prin publicitate, este obligată să numească un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58 din același Cod, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor pârâtului [art. 167 alin. (3) „Odată cu încuviințarea citării prin publicitate, instanța va numi un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor pârâtului”]. Astfel, legiuitorul a extins protecția prevăzută la art. 58 alin. (1) din Codul de procedură civilă și asupra celor chemați în judecată și al căror domiciliu, **cu toate eforturile depuse**, nu a putut fi identificat.

36. Însă, în acest context, trebuie avute în vedere dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 719 din 12 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 31/1990 a societăților, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 25 aprilie 2008, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 6 mai 1991, cu modificările ulterioare, precum și alte acte normative care reglementează **obligația legală a persoanelor fizice și a persoanelor juridice de a aduce la cunoștința autorităților însărcinate cu evidența persoanelor fizice/juridice schimbarea domiciliului/reședinței ori, după caz, a sediului.**

37. În cauzele deduse judecării, dacă instanța a încuviințat, potrivit art. 167 alin. (1) din Codul de procedură civilă, citarea uneia dintre părți prin publicitate este obligată să numească un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58 din același Cod, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor pârâtului [art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă], întrucât, în această ipoteză, prevederile legale fiind imperative nu lasă posibilitatea de apreciere a instanței în ceea ce privește numirea curatorului.

38. Totodată, potrivit art. 48 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, avansarea remunerației curatorului special numit de instanță în condițiile art. 58 și 167 din Codul de procedură civilă este în sarcina persoanei ale cărei interese sunt ocrotite prin numirea curatorului. Instanța poate stabili, însă, prin încheierea prevăzută de art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, ca avansarea remunerației curatorului să se facă de cealaltă parte, când o asemenea măsură este în interesul continuării procesului. În mod excepțional, în cazuri urgente, care nu suferă amânare, instanța va încuviința avansarea remunerației convenite curatorului special din bugetul statului, iar sumele avansate din bugetul statului cu titlu de remunerație pentru curatorul special constituie cheltuieli judiciare și vor fi puse în sarcina părții care pierde procesul [art. 49 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013]. Partea care avansează sumele cu titlu de remunerație a curatorului special are protecția drepturilor procesuale, nefiindu-i limitat accesul la justiție, întrucât la finalul judecării aceste sume ce reprezintă remunerația curatorului special se includ în cheltuielile de judecată și vor fi puse în

sarcina părții care pierde procesul [art. 48 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013]. Având în vedere cele expuse, prevederile criticate nu aduc atingere dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (1) și art. 24 din Legea fundamentală, fiind o transpunere a dispozițiilor constituționale privind garantarea dreptului la apărare și nu o piedică împotriva accesului la justiție, aplicându-se deopotrivă tuturor celor aflați în ipoteza normelor referitoare la instituția curatei speciale.

39. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

40. Pentru argumentele expuse nu se poate reține încălcarea prevederilor art. 21 și art. 24 din Constituția României, precum și ale art. 6 și art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest context, Curtea constată că, nereștinându-se restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, prevederile constituționale ale art. 53 nu au incidență în cauză.

41. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de S.C. „Enel Energie Muntenia” — S.A. din București în Dosarul nr. 24.538/300/2013 al Judecătoriai Sectorului 2 București — Secția civilă și de S.C. „Enel Energie” — S.A. din București în dosarele nr. 27.186/212/2013 și nr. 32.253/212/2013 ale Judecătoriai Constanța — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 58 alin. (4) și art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Sectorului 2 București — Secția civilă, precum și Judecătoriai Constanța — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 septembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 464

din 23 septembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea,

constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, excepție ridicată de S.C. „Besmendoii” — S.R.L. din Tinca, județul Bihor, în Dosarul nr. 363/35/CA/2013 al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 134D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus la dosar note completatoare cu privire la motivarea referitoare la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 115.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece nu a fost motivată. În subsidiar arată că pe fondul său excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 17 februarie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 363/35/CA/2013, **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora**, excepție ridicată de S.C. „Besmendo” — S.R.L. din Tinca, județul Bihor, într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 73 alin. (3) lit. k) referitor la obligativitatea reglementării contenciosului administrativ prin lege organică și art. 115 alin. (1), (5) și (6) referitor la condițiile delegării legislative.

7. **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 47 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 30 iunie 2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 501 din 20 iulie 2012, care au următorul conținut:

„(1) Contestația administrativă se formulează în scris, în termen de maximum 30 de zile calendaristice de la data comunicării titlului de creanță, și trebuie să conțină următoarele elemente: [...]

(4) *Termenul prevăzut la alin. (1) este termen de decădere.*”

12. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 73 alin. (3) lit. k) referitor la obligativitatea reglementării contenciosului administrativ prin lege organică și art. 115 alin. (1), (5) și (6) referitor la condițiile delegării legislative.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011, Curtea constată că autorul s-a limitat în

motivarea acesteia prin trimitere la 3 temeuri constituționale, fără să arate, în mod concret, în ce constă contrarietatea astfel reclamată.

14. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate și, prin urmare, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește formularea unor motive de neconstituționalitate. Acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, **ceea ce este inadmisibil** în raport cu dispozițiile art. 146 din Constituție.

15. De altfel, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea Constituțională a statuat că orice excepție de neconstituționalitate trebuie să aibă o anumită structură inerentă și intrinsecă care va cuprinde 3 elemente: „textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. [...] În condițiile în care primele două elemente pot fi determinate absolut, al treilea element comportă un anumit grad de relativitate determinat tocmai de caracterul său subiectiv. Astfel, motivarea în sine a excepției, ca element al acesteia, nu este neapărat un criteriu material sau cantitativ, ci, dimpotrivă, ea rezultă din dinamica primelor elemente. Prin urmare, materialitatea motivării excepției nu este o condiție *sine qua non* a existenței acesteia.” De aceea, Curtea a constatat că în situația în care textul de referință invocat este suficient de precis și clar, astfel încât instanța constituțională să poată reține în mod rezonabil existența unei minime critici de neconstituționalitate, ea este obligată să analizeze pe fond excepția de neconstituționalitate și să considere, deci, că autorul acesteia a respectat și a cuprins în excepția ridicată cele 3 elemente menționate.

16. Or, în prezenta cauză indicarea celor 3 temeuri constituționale nu este suficientă pentru determinarea, în mod rezonabil, a criticilor vizate de autor. În același sens a statuat Curtea și prin Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, prilej cu care a stabilit că „simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că «sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți»” (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008).

17. Împrejurarea că ulterior sesizării Curții Constituționale autorul excepției a transmis acesteia note completatoare cu privire la motivarea încălcării dispozițiilor art. 115 din Constituție nu complineste absența motivării, deoarece, potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și **motivate**”. „Faptul că autorul acesteia își rezervă dreptul de a completa motivarea pe parcursul soluționării [...] excepției nu îndepărtează aplicabilitatea textului de lege menționat”, întrucât „cadrul procesual specific excepției de neconstituționalitate rezultă din încheierea de sesizare și din motivarea scrisă a autorului, iar aceasta din urmă nu poate fi completată în fața Curții Constituționale cu elemente noi, ce nu au fost puse în discuția părților în fața instanței de judecată” (a se vedea Decizia nr. 517 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 2 iunie 2008).

18. Așa fiind, Curtea reține că, dat fiind caracterul general al textelor constituționale invocate, precum și lipsa explicitării pretensei relații de contrariedade a dispozițiilor legale criticate față de acestea, nu poate identifica în mod rezonabil nicio critică de neconstituționalitate, astfel încât excepția apare ca fiind inadmisibilă.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, excepție ridicată de S.C. „Besmendo” — S.R.L. din Tinca în Dosarul nr. 363/35/CA/2013 al Curții de Apel Oradea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 septembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREANMagistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL ECONOMIEI

DEPARTAMENTUL PENTRU ÎNTREPRINDERI MICI ȘI MIJLOCII, MEDIUL DE AFACERI ȘI TURISM

ORDIN

privind modificarea Procedurii de implementare a Programului UNCTAD/EMPRETEC România pentru sprijinirea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, aprobată prin Ordinul ministrului delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii, mediul de afaceri și turism nr. 942/2014

Având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2014 nr. 356/2013, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 25 din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 430/2013 privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Mediul de Afaceri și Turism, cu modificările ulterioare,

ministrul delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii, mediul de afaceri și turism emite următorul ordin:

Art. I. — Procedura de implementare a Programului UNCTAD/EMPRETEC România pentru sprijinirea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, aprobată prin Ordinul ministrului delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii, mediul de afaceri și turism nr. 942/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 6 octombrie 2014, se modifică după cum urmează:

— **La punctul 3, paragraful privind asigurarea plății cheltuielilor ocazionate de desfășurarea workshopului din buget alocat prin program fiecăruia din cele 8 OTIMMC va avea următorul cuprins:**

„OTIMMC organizatoare vor asigura plata cheltuielilor ocazionate de desfășurarea workshopului din bugetul alocat prin Program fiecăruia din cele 8 OTIMMC (editarea de materiale de promovare și prezentare, editare/multiplicare de materiale de

curs, materiale-suport pentru exercițiile practice, consumabile necesare desfășurării cursurilor, închiriere de spații pentru desfășurarea workshopurilor, transmitere de invitații necesare organizării și desfășurării workshopurilor, cheltuielile cu plata onorariilor trainerilor, cazarea și masa trainerilor, precum și masa participanților, inclusiv cheltuielile de organizare a conferințelor de lansare/diseminare a workshopurilor).”

Art. II. — Direcția implementare programe pentru IMM din cadrul Departamentului pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Mediul de Afaceri și Turism și oficiile teritoriale pentru întreprinderi mici și mijlocii și cooperatie vor duce la îndeplinire prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii, mediul de afaceri și turism,

Florin Nicolae Jianu

București, 5 noiembrie 2014.

Nr. 1.017.

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN**privind modalitatea de raportare periodică a derulării operațiunilor de comerț exterior cu produse militare supuse controlului prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/1999 privind regimul de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare**

În conformitate cu prevederile art. 23 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/1999 privind regimul de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare, republicată, în vederea aplicării prevederilor art. 24 alin. (2) lit. t) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/1999, republicată, în temeiul art. 5 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 8/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite următorul ordin:

Art. 1. — Persoanele care derulează operațiuni de comerț exterior cu produse militare supuse regimului de control prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/1999 privind regimul de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare, republicată, au obligația să transmită Departamentului pentru controlul exporturilor, denumit în continuare *ANCEX*, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, rapoartări cu privire la derularea operațiunilor definitive de comerț exterior, efectuate în baza licențelor individuale și globale.

Art. 2. — (1) Rapoartările privind exportul, respectiv transferul și intermedierea cu produse militare se transmit trimestrial, până la data de 15 a lunii următoare trimestrului de raportat.

(2) Datele și informațiile solicitate sunt specificate în anexa nr. 1.

Art. 3. — (1) Rapoartările privind operațiunile de import, respectiv transfer de produse militare se transmit semestrial, până la data de 30 a lunii următoare semestrului de raportat.

(2) Datele și informațiile solicitate sunt specificate în anexa nr. 2.

Art. 4. — Rapoartările pentru trasabilitatea operațiunilor de export, import, respectiv transfer de produse militare din categoriile

ML1, ML2 și ML3 se transmit trimestrial, până la data de 15 a lunii următoare trimestrului de raportat, conform anexei nr. 3.

Art. 5. — (1) Rapoartările conform anexelor nr. 1 și 2 se transmit la sediul *ANCEX* în formă tipărită.

(2) Rapoartările conform anexei nr. 3 se transmit la sediul *ANCEX* pe suport electronic.

(3) *ANCEX* va lua în considerare doar rapoartările transmise în formatul specificat în anexele la prezentul ordin.

(4) Documentele justificative ale operațiunilor raportate se prezintă numai la cererea *ANCEX*.

Art. 6. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin intră în vigoare la 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 8. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale de Control al Exporturilor Strategice și al Interzicerii Armelor Chimice nr. 275/2002 privind raportarea derulării operațiunilor de export definitiv de produse strategice supuse regimului de control prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/1999 privind regimul exporturilor și importurilor de produse strategice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 29 mai 2002.

Ministrul afacerilor externe,
Titus Corlățean

București, 3 noiembrie 2014.
Nr. 2.096.

ANEXA Nr. 1

Denumirea companiei:
Nr. din

Stadiul derulării operațiunilor de export/transfer definitiv și intermediere în baza licențelor individuale/globale cu produse militare pe trimestrul /..... (anul)

Nr. crt.	Nr. licență	Denumirea produsului	ML	Cantitatea exportată/transferată	UM	Valoarea realizată	Moneda	Cod țară destinatar final	Factura/data	DVE/data	Document transport/data	Companie transportatoare
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												

Ștampila

Numele, funcția și semnătura persoanei abilitate să angajeze răspunderea juridică a companiei

.....

NOTE:

1. Datele și informațiile se editează conform formatului disponibil în MSOffice/Excel pe www.ancex.ro, secțiunea Formulare — Rapoartări.
2. În coloana 2 se va preciza denumirea din licență (denumirea generică pentru licențele globale).
3. În cazul licențelor globale de export cu destinatari finali din mai multe țări, raportarea trimestrială va evidenția separat operațiunile efectuate, pe fiecare destinatar final în parte.
4. Coloana 12 se completează numai în cazul licențelor individuale de export/transfer.

Denumirea companiei:
Nr. din

**Stadiul derulării operațiunilor de import/transfer definitiv în baza licențelor individuale/globale
cu produse militare pe semestrulanul**

Nr. crt.	Nr. licență	Denumirea produsului	ML	Cantitatea importată/transferată	UM	Valoarea realizată	Moneda	Cod țară exportator	Factura/data	DVI/data	Document transport/data
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											

Ștampila

Numele, funcția și semnătura persoanei abilitate
să angajeze răspunderea juridică a companiei

.....

NOTE:

1. Datele și informațiile se editează conform formatului disponibil în MSOffice/Excel pe www.ancex.ro, secțiunea Formulare — Raportări.

2. În coloana 2 se va preciza denumirea din licență (denumirea generică pentru licențele globale). Pentru componente, piese de schimb, accesorii sau subansambluri se va menționa doar categoria generică (de exemplu: „componente pentru....”).

Denumirea companiei:
Nr. din

Raportări pentru trasabilitatea produselor militare din categoriile ML1, ML2 și ML3

Operațiuni de export/transfer definitiv în baza licențelor individuale pe trimestrulanul

Nr. crt.	Exportator	Nr. licență	Denumirea produsului	ML	Producător	Cantitatea exportată/transferată	Data operațiunii	Elemente de identificare	Importator	Cod țară	Destinatar final	Cod țară
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												

Ștampila

Numele, funcția și semnătura persoanei abilitate
să angajeze răspunderea juridică a companiei

.....

Operațiuni de import/transfer definitiv în baza licențelor individuale pe trimestrulanul

Nr. crt.	Importator	Nr. licență	Denumirea produsului	ML	Destinatar final	Cantitatea importată/transferată	Data operațiunii	Elemente de identificare	Exportator	Cod țară	Țara de origine
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											

Ștampila

Numele, funcția și semnătura persoanei abilitate
să angajeze răspunderea juridică a companiei

.....

NOTE:

1. La rubrica 8 se vor menționa elemente de identificare, precum seria armei/lotul muniției exportate/importate/transferate.

2. Datele și informațiile se editează conform formatului disponibil în MSOffice/Excel pe www.ancex.ro, secțiunea Formulare — Raportări.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea Regulilor privind decontarea lunară a obligațiilor de plată în piața de echilibrare și a dezechilibrelor părților responsabile cu echilibrarea

Având în vedere prevederile art. 21 alin. (3) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) și ale art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulile privind decontarea lunară a obligațiilor de plată în piața de echilibrare și a dezechilibrelor părților responsabile cu echilibrarea, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Operatorii economici din sectorul energiei electrice duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

(2) Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., Societatea Operatorul Pieței de Energie Electrică și de Gaze Naturale „OPCOM” — S.A., operatorii de distribuție concesionari și producătorii care îndeplinesc funcția de operator de măsurare pentru unitățile de producere proprii întocmesc proceduri privind desfășurarea activităților ce le revin, cu evidențierea mecanismelor de verificare aferente operațiunilor derulate, stabilite în urma unui proces de consultare publică. Cu cel puțin 15 zile înainte de intrarea în vigoare a prezentului ordin, procedurile sunt publicate pe site-urile operatorilor.

(3) Participanții la piață au obligația să asigure implementarea mecanismelor de verificare stabilite de către operatorii prevăzuți la alin. (2), precum și adaptarea cadrului procedural propriu și al sistemelor tehnice specifice proprii.

Art. 3. — Entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — (1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare începând cu data de 1 martie 2015.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 7/2011 privind aprobarea regulilor pentru decontarea preliminară în piața de echilibrare și a dezechilibrelor părților responsabile cu echilibrarea, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 23 martie 2011.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 6 noiembrie 2014.
Nr. 115.

ANEXĂ

REGULI

privind decontarea lunară a obligațiilor de plată în piața de echilibrare și a dezechilibrelor părților responsabile cu echilibrarea

Art. 1. — În înțelesul prezentelor reguli, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

PPE — participant la piața de echilibrare

PRE — parte responsabilă cu echilibrarea

OTS — operatorul de transport și de sistem

PE — piața de echilibrare

UD — unitate dispescerizabilă

OR — operator de rețea

OM — operator de măsurare

OMEPA — entitate din cadrul Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. care îndeplinește funcția de operator de măsurare pentru punctele de măsurare din sistemul propriu de măsurare și de agregare a valorilor măsurate pentru piața angro de energie electrică

SEN — Sistemul electroenergetic național

OPE — operatorul pieței de echilibrare

ODPE — operatorul de decontare al pieței de echilibrare

SB — schimb bloc — schimb de energie electrică între două PRE

Cod comercial — Codul comercial al pieței angro de energie electrică

Art. 2. — OPE transmite ODPE notificările fizice aprobate în ziua imediat următoare zilei de livrare.

Art. 3. — (1) PPE, PRE și OTS, după caz, au obligații de plată, respectiv drepturi de încasare pentru tranzacțiile cu energie electrică în care sunt angajați, conform prevederilor prezentelor reguli.

(2) Obligațiile de plată/Drepturile de încasare menționate la alin. (1) sunt aferente:

a) cantităților de energie electrică tranzacționate pe PE;

b) dezechilibrelor PRE;

c) dezechilibrelor de la notificare ale UD;

d) redistribuirii costurilor sau veniturilor suplimentare pe PE.

Art. 4. — (1) În vederea stabilirii obligațiilor de plată/drepturilor de încasare menționate la art. 3 alin. (2), OM, OR, OMEPA, OPE, ODPE, OTS, PPE și PRE desfășoară activitățile rezultate din atribuțiile ce le revin, în următoarea succesiune:

a) în termen de 4 zile lucrătoare de la începutul lunii următoare lunii de livrare OM transmit OR și OMEPA, pe măsură ce datele sunt disponibile, valorile măsurate aferente UD;

b) în termen de 8 zile lucrătoare de la începutul lunii următoare lunii de livrare OM transmit OR și OMEPA, pe măsură ce datele sunt disponibile, valorile măsurate aferente consumului, producției nedispecerizabile și schimburilor între rețele;

c) în termen de 9 zile lucrătoare de la începutul lunii următoare lunii de livrare, pe baza valorilor orare măsurate aferente producției, consumului, energiei electrice livrate către alte rețele și energiei electrice primite din alte rețele, OR:

(i) determină, conform reglementărilor, următoarele mărimi aferente zonei proprii de licență:

1. consumul orar aferent fiecărui furnizor;
2. producția orară aferentă fiecărei unități dispecerizabile;
3. valorile orare agregate ale consumului, respectiv producției aferente fiecărei PRE;

4. consumul propriu tehnologic orar al rețelei;

(ii) transmit OMEPA datele și mărimile determinate conform pct. (i), pe măsură ce acestea sunt disponibile;

(iii) verifică închiderea bilanțului fizic pe propria zonă de licență;

d) în termen de 12 zile lucrătoare de la începutul lunii următoare lunii de livrare, pe baza valorilor orare măsurate și a celor agregate pe zonă de licență de rețea, OMEPA:

(i) determină următoarele mărimi la nivel național:

1. valorile orare agregate ale producției, aferente fiecărei PRE;

2. valorile orare agregate ale consumului, aferente fiecărei PRE;

(ii) asigură accesul părților în drept la datele primite sau determinate conform pct. (i), de îndată ce acestea sunt disponibile, prin publicarea lor pe site-ul propriu;

(iii) transmite OPE valorile măsurate aferente UD, în termen de 6 zile lucrătoare de la începutul lunii următoare lunii de livrare;

(iv) rezolvă eventualele contestații primite;

(v) verifică închiderea bilanțului fizic la nivelul fiecărei zone de licență de distribuție, precum și la nivel de SEN și, atunci când constată o neînchidere, comunică OR, OPE și ODPE existența și valoarea acesteia, în scopul efectuării de verificări suplimentare și remedierii eventualelor erori; comunicarea neînchiderii se face în maximum 2 zile lucrătoare de la primirea datelor de către OMEPA;

(vi) pe baza corecțiilor primite de la OR, OMEPA reverifică bilanțul fizic, aplicând prevederile procedurilor specifice;

(vii) transmite valorile măsurate/agregate ODPE; în cazul în care OMEPA constată modificări ale valorilor măsurate aferente UD, în urma activității desfășurate conform pct. (v), acestea se transmit și OPE;

e) OR identifică motivul neînchiderii precizate la lit. d) pct. (v), corectează datele identificate ca fiind eronate, după caz, și retransmit OMEPA datele corectate în termen de 1 zi lucrătoare, în interiorul intervalului de timp precizat la lit. d);

f) OPE transmite PPE notele lunare de regularizare pe PE, întocmite conform prevederilor Codului comercial, în termen de 2 zile lucrătoare de la primirea datelor;

g) PPE verifică corectitudinea informațiilor primite în nota lunară de regularizare, iar în cazul în care identifică o eroare, le contestă la OPE în termen de 1 zi lucrătoare de la primire;

h) OPE analizează contestațiile în termen de 1 zi lucrătoare de la primire, reface calculele, corectează notele lunare de regularizare eronate, le transmite contestatarilor respectivi și transmite toate notele lunare de regularizare ODPE;

i) în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea datelor precizate la lit. d) pct. (vii) și lit. h), precum și la art. 2, ODPE

realizează calculele de decontare pe PE și verifică corectitudinea decontării prin verificarea închiderii bilanțului energiei electrice angajate pe piața de echilibrare cu dezechilibrele PRE; în situația în care ODPE constată o neînchidere a bilanțului mai mare de o valoare-limită, publică pe site-ul propriu existența acesteia și solicită tuturor părților implicate verificarea datelor astfel încât eroarea să fie eliminată în cadrul procesului de decontare ce utilizează valorile măsurate aprobate, potrivit prevederilor Codului comercial. Valoarea-limită va fi stabilită prin procedură elaborată de ODPE și supusă consultării participanților la piață și operatorilor implicați;

j) în termenul prevăzut la lit. i), ODPE întocmește notele lunare de informare pentru decontarea obligațiilor de plată/drepturilor de încasare menționate la art. 3 alin. (2) și le transmite PPE, PRE sau OTS;

k) începând cu următoarea zi lucrătoare PPE, PRE și OTS emit facturile aferente decontării.

(2) Obligațiile de plată/Drepturile de încasare prevăzute la art. 3 alin. (2) sunt egale cu valorile obligațiilor de plată/drepturilor de încasare rezultate în urma calculelor de decontare efectuate conform alin. (1).

(3) În cazul în care valorile măsurate aprobate, stabilite conform prevederilor Codului comercial, diferă de valorile măsurate, determinate conform prevederilor prezentelor reguli, procesul de determinare și verificare a obligațiilor de plată/drepturilor de încasare aferente tranzacțiilor pe PE, dezechilibrelor PRE, dezechilibrelor de la notificare ale UD și redistribuirea costurilor sau veniturilor suplimentare pe PE se reia pe baza valorilor măsurate aprobate.

(4) Diferențele dintre obligațiile de plată/drepturile de încasare care rezultă din aplicarea prevederilor prezentelor reguli și cele determinate pe baza valorilor măsurate aprobate, conform prevederilor Codului comercial, se evidențiază în facturi de regularizare sub formă de sume de plată/încasat.

Art. 5. — Achitarea facturilor se realizează în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii lor de către PRE, PPE și OTS, după caz.

Art. 6. — În cazul neachitării la termen a facturilor prevăzute la art. 5, pentru fiecare zi de întârziere începând cu prima zi lucrătoare după termenul-limită de plată se plătește o sumă egală cu nivelul penalității de întârziere percepute pentru neplata la termen a obligațiilor către bugetul de stat, cu condiția ca valoarea totală a penalităților să nu depășească valoarea sumei datorate.

Art. 7. — În cazul constatării de către un participant a unor erori în procesul de decontare, determinate de greșeli de agregare a datelor, întreruperi în funcționarea sistemelor informatice ale operatorilor implicați, erori de măsurare a schimburilor între rețele sau a notificării unor SB neconforme cu tranzacțiile încheiate anterior orei de închidere a porților pe PE, acesta poate solicita corectarea decontării în termen de 6 luni de la primirea notei lunare de informare pentru decontare. În acest scop, participantul respectiv trebuie să solicite în scris OTS corectarea, prezentând argumentele și dovezile necesare.

Art. 8. — (1) În termen de 3 zile lucrătoare, OTS informează ODPE și părțile implicate în mod direct în procesarea informației eronate (OR, OM, OMEPA, PRE, OPE, după caz), solicitând transmiterea unui punct de vedere în termen de 10 zile lucrătoare părților implicate, și publică pe site solicitarea, împreună cu argumentația aferentă.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la primirea punctelor de vedere ale părților implicate, OTS împreună cu ODPE analizează documentele primite și decid asupra acceptării sau respingerii solicitării de corectare, publicând pe site-ul OTS decizia, argumentele și documentele primite.

(3) În termen de 5 zile lucrătoare de la publicarea deciziei pe site, orice participant sau operator din piață poate transmite OTS o contestație argumentată, care va fi publicată pe site-ul OTS în maximum 1 zi de la primire.

(4) În termen de 3 zile lucrătoare OTS și ODPE analizează contestațiile primite și publică pe site-ul OTS decizia finală, împreună cu motivarea acesteia.

(5) În cazul apariției unor situații atipice, OTS poate solicita punctul de vedere al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), care va fi publicat pe site-ul OTS.

(6) Corectarea decontărilor se realizează în lunile ianuarie, mai și septembrie ale unui an calendaristic, luând în considerare toate deciziile favorabile luate anterior lunilor respective.

Art. 9. — OTS și ODPE au obligația de a actualiza și publica pe site-urile proprii o evaluare privind valoarea costurilor proprii determinate de corectarea decontării.

Art. 10. — În cazul nerespectării termenelor prevăzute la art. 4 operatorii sunt obligați să sesizeze în scris ANRE în termen de 3 zile de la data constatării acesteia.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 4

din 29 septembrie 2014

Dosar nr. 2/2014

Livia Doina Stanciu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Corina Michaela Jîjiie	— președintele Secției penale
Lavinia Curelea	— președintele Secției I civile
Roxana Popa	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Francisca Maria Vasile	— judecător la Secția penală, judecător-raportor
Rodica Cosma	— judecător la Secția penală
Marius Dan Foițoș	— judecător la Secția penală
Ilie Iulian Dragomir	— judecător la Secția penală
Florentina Dragomir	— judecător la Secția penală
Ioana Bogdan	— judecător la Secția penală
Simona Cristina Neniță	— judecător la Secția penală
Maricela Cobzariu	— judecător la Secția penală
Lavinia Valeria Lefterache	— judecător la Secția penală
Mariana Ghena	— judecător la Secția penală
Ana Maria Dascălu	— judecător la Secția penală
Luciana Mera	— judecător la Secția penală
Săndel Lucian Macavei	— judecător la Secția penală
Magdalena Iordache	— judecător la Secția penală
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Romanița Ecaterina Vrânceanu	— judecător la Secția I civilă
Constantin Brânzan	— judecător la Secția a II-a civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulian Măiereanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iuliana Rîciu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul competent să judece recursul în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 2/2014 este legal constituit conform dispozițiilor art. 473 alin. (1) din Codul de procedură penală și conform art. 27² alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de către președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător dr. Livia Doina Stanciu.

La ședința de judecată participă doamna Marinela Mincă, procuror șef al Biroului de reprezentare, Serviciul judiciar penal, Secția juridică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă domnul Florin Nicușor Mihalache, magistrat-asistent în cadrul Secției penale, conform art. 27³ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov privind interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 203 alin. (5) și art. 425¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, în sensul de a stabili care dispoziții sunt aplicabile, respectiv dacă ședința de judecată prin care este soluționată, în cursul urmăririi penale și în procedura de cameră preliminară, contestația formulată împotriva încheierii judecătorului de drepturi și libertăți și de cameră preliminară privind măsurile preventive are loc în camera de consiliu sau se desfășoară în ședință publică și dacă hotărârea adoptată este o încheiere sau o decizie.

Reprezentantul procurorului general, doamna procuror-șef Marinela Mincă, a precizat că recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov privind interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 203 alin. (5) și art. 425¹ alin. (1) din Codul de procedură penală îndeplinește

condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 471 alin. (3) și art. 472 din Codul de procedură penală și a solicitat admiterea recursului în interesul legii și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii.

Punctul de vedere al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este în sensul că în cursul urmăririi penale și al procedurii de cameră preliminară, contestația împotriva încheierii judecătorului de drepturi și libertăți sau, după caz, a judecătorului de cameră preliminară privitoare la măsurile preventive se soluționează în camera de consiliu, prin încheiere motivată, care se pronunță în camera de consiliu.

Președintele completului, doamna judecător dr. Livia Doina Stanciu, constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎN ALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

1. Problema de drept care a generat practica neunitară

Prin recursul în interesul legii formulat de către Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov, s-a arătat că, în practica judiciară națională nu există un punct de vedere unitar cu privire la faptul dacă *ședința de judecată prin care este soluționată, în cursul urmăririi penale și în procedura de cameră preliminară, contestația formulată împotriva încheierii judecătorului de drepturi și libertăți și de cameră preliminară privind măsurile preventive are loc în camera de consiliu sau se desfășoară în ședință publică, iar hotărârea pronunțată este decizie sau încheiere.*

2. Examenul jurisprudențial

Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov a învederat că, în urma verificării jurisprudenței la nivel național, s-au conturat două opinii în legătură cu modalitatea de desfășurare a ședinței de judecată prin care sunt soluționate, în cursul urmăririi penale și al procedurii în cameră preliminară, contestațiile declarate împotriva încheierilor ce vizează măsurile preventive și felul hotărârilor ce se pronunță în aceste cauze.

3. Soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești

Într-o primă orientare, minoritară, instanțele au considerat că ședința de judecată prin care este soluționată, în cursul urmăririi penale și în procedura de cameră preliminară, contestația declarată împotriva încheierii judecătorului de drepturi și libertăți și de cameră preliminară privind măsurile preventive are loc în camera de consiliu și hotărârea ce se pronunță este o încheiere.

Această opinie se întemeiază pe dispozițiile art. 203 alin. (5) din Codul de procedură penală care prevăd că „În cursul urmăririi penale și al procedurii de cameră preliminară, cererile, propunerile, plângerile și contestațiile privitoare la măsurile preventive se soluționează în camera de consiliu, prin încheiere motivată, care se pronunță în camera de consiliu”.

Deși prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2014 pentru luarea unor măsuri de implementare necesare aplicării Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru implementarea altor acte normative a fost introdus art. 425¹ din

Codul de procedură penală prin care a fost reglementată calea de atac a contestației, în această primă opinie s-a considerat că, potrivit alin. (1) al acestui articol, calea de atac a contestației se poate exercita numai atunci când legea o prevede expres, prevederile articolului fiind aplicabile când legea nu prevede altfel. În aceste condiții, art. 203 alin. (5) din Codul de procedură penală conține dispoziții derogatorii față de cele cuprinse în art. 425¹ alin. (5) și (7) din Codul de procedură penală.

Într-o a doua orientare instanțele au considerat că ședința de judecată prin care este soluționată, în cursul urmăririi penale și în procedura de cameră preliminară, contestația declarată împotriva încheierii judecătorului de drepturi și libertăți și de cameră preliminară privind măsurile preventive are loc în ședință publică, iar hotărârea pronunțată este o decizie.

Această opinie se întemeiază pe următoarele considerente:

— prin Hotărârea *Bocellari și Rizza împotriva Italiei* (Dosar nr. 399/02) Hotărâre — 13.11.2007 [Secția a 11-a], Curtea Europeană a Drepturilor Omului a hotărât, în unanimitate, că art. 6 paragraful I din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale a fost încălcat în componenta privitoare la publicitatea ședinței de judecată. Astfel, Curtea europeană a reținut că, deși „*Desfășurarea procedurilor vizând aplicarea măsurilor preventive în camera de consiliu, atât în primă instanță, cât și în apel, este expres prevăzută de lege, [...] Justițiabilii implicați într-o procedură de aplicare a măsurilor preventive trebuie să aibă cel puțin posibilitatea de a solicita o ședință publică în fața camerelor specializate ale tribunalelor și curților de apel*”. În urma acestei hotărâri de condamnare, Italia a modificat legislația în materie, prin Legea nr. 159/2011 — art. 7 alin. I teza a II-a. Astfel, potrivit acestui articol care este cuprins în capitolul II intitulat „Măsurile de prevenție aplicate de către autoritatea judecătorească”, „*Președintele dispune ca procedura să se desfășoare în ședință publică în cazul în care persoana interesată face o solicitare în acest sens*”;

— chiar dacă în cuprinsul art. 203 din Codul de procedură penală se face vorbire și despre „[...] *contestațiile privitoare la măsurile preventive se soluționează în camera de consiliu, prin încheiere motivată, care se pronunță în camera de consiliu*”, se are în vedere denumirea marginală a acestui articol, respectiv „Organul judiciar competent și actul prin care se dispune asupra măsurilor preventive”;

— se apreciază că prin acest articol a fost reglementată procedura prin care judecătorul de drepturi și libertăți și cel de cameră preliminară dispun, în primă fază, asupra cererilor, propunerilor și plângerilor privind măsurile preventive, câtă vreme pentru calea de atac a contestației legiuitorul a reglementat expres procedura prin articolele 204 și 205 din Codul de procedură penală. În aceste condiții, se apreciază că este vorba despre o eroare de legiferare reținerea, în cuprinsul art. 203 alin. (5) din Codul de procedură penală, și a contestației, alături de cereri, propuneri și plângeri privitoare la măsurile preventive, astfel că sunt aplicabile dispozițiile art. 425¹ din Codul de procedură penală care constituie regula, ședința de judecată fiind publică și pronunțându-se o decizie.

4. Opinia Colegiului de conducere al Curții de Apel Brașov

Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov, prin Sesizarea nr. 817/22 din 7 aprilie 2014, și-a exprimat punctul de

vedere în sensul că în cursul urmăririi penale și al procedurii de cameră preliminară, contestația împotriva încheierii judecătorului de drepturi și libertăți sau, după caz, a judecătorului de cameră preliminară privitoare la măsurile preventive se soluționează în ședință publică, iar hotărârea pronunțată este o decizie.

5. Opinia procurorului general

Contestația, cale ordinară de atac, a fost introdusă, într-un capitol distinct, prin art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3 din 5 februarie 2014.

Prin art. III pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2014, după cap. III al titlului III al Părții speciale din noul Cod de procedură penală (privind apelul) a fost introdus un nou capitol, capitolul III¹, intitulat „Contestația”, cuprinzând art. 425¹ [alin. (1), (5), (7)] — Declararea și soluționarea contestației.

După cum se menționează chiar în primul alineat, prevederile acestui articol sunt aplicabile „când legea nu prevede altfel”.

Prin urmare, rațiunea introducerii acestui capitol a fost aceea de a se institui o procedură pentru judecarea căii de atac în situațiile în care, deși este prevăzută de lege, nu există dispoziții care să vizeze procedura de judecată incidentă [de pildă, art. 246 alin. (7), art. 248 alin. (8) din Codul de procedură penală privind contestarea încheierii judecătorului de drepturi și libertăți sau judecătorului de cameră preliminară privind măsurile de siguranță cu caracter medical] sau acestea sunt insuficiente.

Dispoziția astfel instituită reprezintă o normă cu caracter general.

Acest tip de normă cuprinde reglementări uniforme stabilite prin dispoziții generale, care pot fi completate sau înlocuite cu norme speciale când legiuitorul le-a instituit prin prevederi distincte.

Potrivit doctrinei (G. Teodoru, *Tratat de drept procesual penal*, Ed. Hamangiu, p. 43) o normă generală ulterioară uneia speciale nu abrogă norma specială decât în cazul în care o prevede în mod expres.

Astfel, în toate situațiile în care există o normă specială ce conține dispoziții derogatorii, acestea se vor aplica cu prioritate.

Printre hotărârile care pot face obiectul contestației, se numără și încheierile prin care, în cursul urmăririi penale, judecătorul de drepturi și libertăți ori judecătorul de cameră preliminară dispune asupra măsurilor preventive, sediul materiei regăsindu-se în prevederile art. 203 alin. (5) și art. 204 din Codul de procedură penală, respectiv art. 205 din Codul de procedură penală.

Aceste dispoziții legale, prin situarea lor după art. 202, intitulat „Scopul, condițiile generale de aplicare și categoriile măsurilor preventive”, relevă voința legiuitorului de a realiza o mai bună sistematizare a reglementărilor în materia măsurilor preventive și, totodată, de a institui un regim juridic specific în această materie.

Astfel, art. 204 și 205 din Codul de procedură penală reglementează în mod expres regimul juridic al căii de atac împotriva încheierii prin care se dispune asupra măsurilor preventive în cursul urmăririi penale, respectiv în procedura de cameră preliminară. Sunt stabilite aspectele esențiale privind hotărârile supuse căii de atac, titularii acesteia, termenul de declarare, organul judiciar competent cu soluționarea [art. 204

alin. (1), (2), art. 205 alin. (1), (2)]; caracterul nesuspensiv [art. 204 alin. (3), art. 205 alin. (3)], termenul de soluționare [art. 204 alin. (4), (5), art. 205 alin. (4), (5)], procedura de soluționare [prezență părți, procuror, asistență juridică — art. 204 alin. (6)—(9), art. 205 alin. (6)—(9)]; soluțiile [art. 204 alin. (10)—(12), art. 205 alin. (10)].

Aceste dispoziții se completează cu art. 203 alin. (5), care stabilește expres natura hotărârii ce se pronunță — încheiere motivată, precum și caracterul ședinței de judecată sau de pronunțare — cameră de consiliu.

În consecință, din analiza acestor dispoziții și, în special, ale art. 203 alin. (5) din Codul de procedură penală, a plasării lor în economia reglementărilor privind măsurile preventive în cursul urmăririi penale, respectiv în procedura de cameră preliminară (modul de sistematizare a materiei) rezultă cu caracter de evidență natura derogatorie, de norme speciale a acestora.

În considerarea acestei naturi derogatorii, dispozițiile art. 203 alin. (5) din Codul de procedură penală se vor aplica prioritar în raport cu cele similare ale art. 425¹ alin. (5) și (7) din același cod, în ceea ce privește caracterul ședinței și natura actului de soluționare a cauzei.

Prin urmare, s-a considerat că ședința de judecată în care este soluționată, în cursul urmăririi penale, respectiv al procedurii de cameră preliminară, contestația împotriva încheierii judecătorului de drepturi și libertăți, ori a judecătorului de cameră preliminară privind măsurile preventive are loc în cameră de consiliu, hotărârea adoptată în această procedură fiind o încheiere, conform art. 203 alin. (5) din Codul de procedură penală.

6. Raportul asupra recursului în interesul legii

Judecătorul-raportor, prin raportul întocmit în cauză privind sesizarea referitoare la natura ședinței (cameră de consiliu sau ședință publică) și natura hotărârii (încheiere sau decizie), în cursul urmăririi penale, respectiv în procedura de cameră preliminară, în cazul contestației declarate împotriva încheierii judecătorului de drepturi și libertăți și de cameră preliminară privind măsurile preventive, a apreciat că este inadmisibilă din următoarele considerente:

Instanța supremă, în unificarea practicii judiciare prin mecanismul recursului în interesul legii, vizează acele chestiuni de drept ce au primit rezolvări diferite și care influențează situația juridică a părților. Aceste două condiții de admisibilitate a sesizării trebuie întrunite cumulativ, nefiind suficient să se constate numai existența unor chestiuni de drept ce au primit rezolvări diferite. Ultima condiție de admisibilitate rezultă din interpretarea art. 474 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, potrivit căruia *decizia se pronunță numai în interesul legii și nu are efecte asupra hotărârilor judecătorești examinate (atașate sesizării) și nici cu privire la situația părților din acele procese, per a contrario, însă produce efecte viitoare și obligatorii asupra hotărârilor judecătorești pronunțate ulterior și cu privire la situația acelor părți.*

Natura ședinței în calea de atac, publică ori nepublică, nu influențează garanțiile procesuale aplicabile (contradictorialitatea, prezența inculpatului și a apărătorului acestuia, ascultarea inculpatului, accesul la dosar, comunicarea hotărârii) și prin aceasta nu influențează în nicio măsură soluția

pronunțată, respectiv situația juridică a părții, sesizarea fiind inadmisibilă.

Problematica naturii hotărârii pronunțate în calea de atac (încheiere sau decizie) nu produce, de asemenea, niciun fel de consecință asupra situației părților, nu generează nulitatea hotărârii, ci numai consecințe de ordin administrativ reflectate în statistică, sesizarea fiind inadmisibilă.

Existența unei inconsecvențe jurisprudențiale în materia naturii ședinței de judecată sau a naturii hotărârii pronunțate în materia menționată nu poate fi evaluată și tranșată în cadrul recursului în interesul legii.

Judecătorul-raportor, prin raportul întocmit în cauză, a exprimat și punctul de vedere cu privire la fondul problemei de drept deduse judecății și a opinat în sensul că în cursul urmăririi penale și al procedurii de cameră preliminară contestația împotriva încheierii judecătorului de drepturi și libertăți sau, după caz, a judecătorului de cameră preliminară privitoare la măsurile preventive se soluționează în camera de consiliu, prin încheiere motivată, care se pronunță în camera de consiliu.

7. Înalta Curte de Casație și Justiție, examinând sesizarea cu recurs în interesul legii, raportul întocmit de judecătorul-raportor și dispozițiile legale ce se solicită a fi interpretate în mod unitar, reține următoarele:

Înalta Curte de Casație și Justiție a fost legal sesizată, fiind îndeplinite cerințele impuse de dispozițiile art. 471 din Codul de procedură penală, referitoare la titularul sesizării și la depunerea hotărârilor definitive ce atestă existența unei jurisprudențe neunitare relativ la problema de drept ce se cere a fi interpretată.

Astfel, cu privire la condiția de admisibilitate, potrivit dispozițiilor cuprinse în art. 472 din Codul de procedură penală rezultă faptul că legiuitorul a stabilit drept criteriu pentru aprecierea admisibilității existența unor probleme de drept soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, condiție îndeplinită în cauză. Evaluarea interesului sesizării se analizează de către titularul acțiunii, iar Înalta Curte de Casație și Justiție evaluează doar existența jurisprudenței divergente ca o condiție de admisibilitate.

Practica neunitară ce formează obiectul recursului în interesul legii a fost generată de interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 203 alin. (5) și art. 425¹ alin. (1) din Codul de procedură penală.

Printre hotărârile care pot face obiectul contestației se numără și încheierile prin care, în cursul urmăririi penale, judecătorul de drepturi și libertăți ori judecătorul de cameră preliminară dispune asupra măsurilor preventive, sediul materiei regăsindu-se în prevederile art. 203 alin. (5) raportat la art. 204, respectiv la art. 205 din Codul de procedură penală.

Legiuitorul actual a încercat o sistematizare a procedurilor în materia măsurilor preventive în titlul V — „Măsuri preventive și alte măsuri procesuale”. În cap. I, secțiunea 1, art. 203 alin. (5) se stabilesc expres: natura cauzelor ce fac obiectul reglementării, *cereri, propuneri, plângeri, contestații*; natura hotărârii ce se pronunță, *încheiere motivată*; caracterul ședinței de judecată și al ședinței de pronunțare, *cameră de consiliu* (ședință nepublică).

Art. 204 și 205 din Codul de procedură penală reglementează în mod expres regimul juridic al căii de atac împotriva încheierii prin care se dispune asupra măsurilor preventive în cursul

urmăririi penale, respectiv în procedura de cameră preliminară, fiind prevăzute: titularii contestației, termenul de declarare, competența funcțională, materială și teritorială [art. 204 alin. (1), (2), art. 205 alin. (1), (2)]; caracterul nesuspensiv de executare [art. 204 alin. (3), art. 205 alin. (3)], termenul de soluționare [art. 204 alin. (4), (5), art. 205 alin. (4), (5)], garanții procesuale [prezență părți, procuror, asistență juridică — art. 204 alin. (6)—(9), art. 205 alin. (6)—(9)]; soluțiile [art. 204 alin. (10)—(12), art. 205 alin. (10)].

Ședința desfășurată în camera de consiliu nu este publică, însă instituie o serie de garanții suficiente pentru respectarea drepturilor inculpatului. Astfel procedura, atât în fond, cât și în calea de atac, este contradictorie și se desfășoară în prezența avocatului și a inculpatului care beneficiază de toate înlesnirile necesare organizării eficiente a apărării (audiere, acces la dosar, comunicarea hotărârii ș.a.).

În materia măsurilor preventive, în faza urmăririi penale ori în cameră preliminară, lipsa de publicitate nu exclude și nu limitează garanții procesuale recunoscute pentru ședința publică, ci protejează inculpatul și cercetarea de o publicitate nocivă.

Argumentul conținut în sesizare referitor la Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțată în *Cauza Bocellari și Rizza împotriva Italiei*, respectiv la necesitatea unei judecăți publice în cererile referitoare la măsurile preventive, nu se susține nici din perspectiva faptului că o astfel de condiție este respectată pe toată perioada judecății în fond și în calea de atac [art. 208 raportat la art. 352 alin. (1) teza I și art. 206 alin. (3) din Codul de procedură penală], și nici a faptului că soluția Curții europene s-a referit la „măsuri preventive patrimoniale”, respectiv la confiscare.

În nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2014 care a introdus art. 425¹ din Codul de procedură penală, se arată că textul reglementează calea de atac a contestației, cazurile în care aceasta se poate dispune, precum și procedura de judecată, modificarea fiind necesară deoarece calea de atac a contestației reprezintă o cale de atac pentru proceduri urgente și hotărâri restrictive de drepturi și libertăți fundamentale.

Se poate constata că *art. 425¹ alin. (1) potrivit căruia calea de atac a contestației se poate exercita numai atunci când legea o prevede expres, prevederile prezentului articol fiind aplicabile când legea nu prevede altfel*, instituie o normă cu caracter general. Natura de normă cu caracter general se desprinde din conținutul său, legiuitorul însuși făcând aceste precizări în teza finală a textului.

O normă generală ulterioară uneia speciale nu abrogă norma specială decât în cazul în care se prevede în mod expres.

Ca urmare, regula fiind *specialia generalibus derogant*, în toate situațiile în care există o normă specială ce conține dispoziții derogatorii, acestea se vor aplica cu prioritate.

În considerarea naturii derogatorii, dispozițiile art. 203 alin. (5) din Codul de procedură penală se vor aplica prioritar în raport cu cele generale prevăzute de art. 425¹ alin. (5) și (7) din același cod, în ceea ce privește caracterul ședinței de judecată și al ședinței de pronunțare — cameră de consiliu, precum și natura actului de soluționare a cauzei — încheiere.

În considerarea celor expuse, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 203 alin. (5) și art. 425¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, în cursul urmăririi penale și al procedurii de cameră preliminară, contestația împotriva încheierii judecătorului de drepturi și libertăți sau, după caz, a judecătorului de cameră preliminară privitoare la măsurile preventive se soluționează în camera de consiliu, prin încheiere motivată, care se pronunță în camera de consiliu.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 473 și art. 474 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 203 alin. (5) și art. 425¹ alin. (1) din Codul de procedură penală stabilește că în cursul urmăririi penale și al procedurii de cameră preliminară contestația împotriva încheierii judecătorului de drepturi și libertăți sau, după caz, a judecătorului de cameră preliminară privitoare la măsurile preventive se soluționează în camera de consiliu, prin încheiere motivată, care se pronunță în camera de consiliu.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 474 alin. (4) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, azi, 29 septembrie 2014.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

judecător dr. **LIVIA DOINA STANCIU**

Magistrat-asistent,

Florin Nicușor Mihalache

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

